

Δευτέρα 17 Μαΐ 1926

ΜΠΑΓΙΑ

Αγαπητή αδελφή Γεωργία. Προχθές Τετάρτην πήρα ευχετήριο σου κάρτα, καθώς και χθες ήρθεν εδώ ένας ταγματάρχης Αναστασίου και τον σύστησε η Πάτρα μητέρα του Παντελή ερώτησε για μένα και σήμερα τον ε γνώρισα, το πρωί είχε δουλειά στην ταξινόμησι των επιταξιμών κτηνών και θα τον πάρω και σπήτι, και ήθελα να τον έκανα και και είμαι μόνος και σκάτης, το χέρι δεν με πονεί αλλά είνε άχρηστο. Τι αμαρτίες είχα τι έκανα και εγώ δεν ξέρω. Κάθομαι εδώ μόνος, πέθανε από το μεράκι της για μένα η μητέρα μου, ήρθε ομ Παύλος προ καιρού και τώρα ήρθε και ο πατέρας να καθίση εδώ. Το κλίμα καλό αλλά επηρεάζομαι ψυχολογικώς. Μου κόστισε η απώλεια της μητρός μου πολύ, και δεν μπορώ ν'αναλάβω. Γιαυτό έγινα σαν αγριάνθρωπος, και δεν γράφω έτσι όπως πριν τακτικά.

Πέρασα από την επιτροπή και με βγάλανε ανάπηρο ανίκανο, αλλά μούβαλε 40 βαθμούς μόνον ήτοι 240 δρ. τον μήνα και δεν τους πήρα ακόμα.

Δεν βαριέσαι, ήταν το ευχαριστώ της ΠΑΤΡΙΣ.

Να μου χαιρετίσης όλους στο σπήτι και σου στέλω μια φωτογραφία να ιδής πως έγινα με τα γένεια.

Μ'αδελ. αγάπη

Αρσένης

Εις την φωτογραφίαν φαίνομαι με το χέρι υποβασταζόμενον

Αρσένης